

Ластівки уже повідлітали.
Довші ночі і коротші дні.
Там, де ще недавно жнивували,
Рання осінь бродить по стерні.

Перше пасмо сивини з-під хустки,
Очі з тихим смутком в глибині.
І цвітуть журливо незабудки
Там, де ми стрічались навесні.
